

РЕШЕНИЕ

№ 1225

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110202091 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. В. Д. от гр.София, бул.,***** чрез пълномощника му –адв.Е.Б. - САК срещу Електронен фиш, Серия К, № 5047746, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 (петдесет) лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата за изложени аргументи за незаконосъобразност на обжалвания ЕФ. Отправя се искане към съда за неговата отмяна, тъй като жалбоподателят не бил нито собственик, нито ползвател на процесното МПС, при управлението на което на инкриминираната дата било извършено нарушението, за което е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В съда е депозирано писмено становище от адв. Б. по хода и по същество на делото.

Административно-наказващият орган, редовно призован, се представлява от юрк. Деляна Иванова. В дадения ход по същество последната

пледира съдът да се произнесе с решение, с което да потвърди обжалвания ЕФ, като правилен и законосъобразен. Излага аргументи, че собственик на лекия автомобил е малолетния син на жалбоподателя, поради което и на основание чл.26, ал.3 от ЗАНН вр.чл.4, ал.2 от ЗЛС и чл.129, ал.1 от СК правилно била ангажирана административно –наказателната отговорност на жалбоподателя Д., тъй като същият не е попълнил декларация по чл.189 от ЗДвП и не е посочил кое лице е управлявало автомобила на инкриминираната дата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалвания акт, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.07.2021 г. в 13:04 часа лек автомобил марка "Мерцедес Ц 240" с рег.№ СВ 4130 НМ се движил в с. „Долни Богоров“, по бул. „Ботевградско шосе“, кръстовище с ул. „2-ра“, с посока на движение от гр. София към с. Горни Богоров, със скорост 70 км/ч., при ограничение 50 км/ч. за населено място, като е било отчетено превишение на скоростта от 20 км/ч. Нарушението е заснето от автоматизирано техническо средство АТСС -TFR1-M, № 575.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден Електронен фиш, серия К № 5047746 срещу жалбоподателя М. В. Д., с който е санкциониран с налагане на глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Фишът бил връчен на упълномощения повереник на М. В. Д. – адв.Е.Б. на 20.01.2022 г.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на кредитираните писмени доказателства, инкорпорирани в процеса съгласно разпоредбата на чл. 283 от НПК вр. с чл. 84 ЗАНН: Електронен фиш за налагане на глоба, Серия К 5047746/01.07.2021 г.; разпечатка от информационния масив на ОПП-СДВР относно регистрацията и собствеността на МПС; разпечатка от клип № 17686, TFR1-M, № 575 от 01.07.2021 г., 13:04 часа, от който е видно каква е скоростта на движение на заснетия лек аввтомобил; Заповед за утвърждаване на образец на електронен фиш; разписка от 20.01.2022 г., от която е видно датата на връчване на ЕФ на упълномощения повереник на жалбоподателя; протокол № 5-38-20/01.09.2020 г. на лаборатория „Полицейска техника“; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835; протокол за използване на АТТС на 01.07.2021 г. от 11:50 до 14:00 часа; часови график за работата на нарядите от ПК при ОПП – СДВР.

Съдът намира, че достоверността на събраните по делото писмени доказателства не е опровергана или поставена под съмнение, поради което ги

кредитира с доверие и ги поставя в основата на фактическите си изводи.

В законовия срок не е постъпила декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП за лицето извършило нарушението. Не е било направено и възражение по ал. 6 на същия текст пред директора на съответната структура на Министерство на вътрешните работи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 189, ал.8 от ЗДвП, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият формално отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № 8121-з-931/30.08.2016 г. от Министъра на вътрешните работи, образец.

Съгласно чл. 189, ал.4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

Нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, действала към момента на извършване на нарушението, сочи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Съобразно т.65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята

и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На основание чл. 165, ал.3 от ЗДвП е издадена Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, с която се уреждат условията и редът за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата е направено разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 предвижда, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. От анализа на посочените правни норми може да се направи извод, че към датата на извършване на нарушението-01.07.2021 г., нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само чрез използване на стационарни АТСС, обозначени със съответен пътен знак и оповестени по законово определения за което начин, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. В Наредбата изчерпателно са посочени и изискванията относно въвеждането в експлоатация, реда за използване на АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган- освен включването и изключването на мобилното АТСС /чл. 9 от Наредбата/.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол "TFR1 - M" с № 575, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът счита, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от представения клип № 17686/01.07.2021 г. измерената скорост на движение на автомобила на жалбоподателя е била 73 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 %, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 70 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. „толеранс”, като инкриминираната скорост е намалена на 70 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 20 км./ч., което обстоятелство е в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

В настоящият казус от доказателствата по делото се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата-контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверено с изисканите от съда и приобщени към материалите на делото протокол № 5-38-20/01.09.2020 г. на лаборатория „Полицейска техника” и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 4835.

Към материалите на делото е приложен и протокол за използване на АТСС, от който е видно, че същата се е намирала в служебен автомобил с № СА 67 07 ММ, че се е извършвал контрол в с. „Долни Богоров“, по бул. „Ботевградско шосе“, кръстовището с ул. „2-ра“, като посоката на движение на контролираните МПС е от гр. София към с. Горни Богров, че режимът на измерване е бил стационарен, а посоката на задействане-приближаващи автомобили, както и че контролът се е извършил за времето от 11:50 ч. до 14:00 ч.

С оглед на изложеното до тук и предвид събраните по делото доказателства, съдът намира, че АТСС, заснело процесното нарушение е правилно експлоатирано, поради което и производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

Според разпоредбата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, а разпоредбата на ал. 2 гласи, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В конкретния случай, към датата на нарушението – 01.07.2021 г., въпросният автомобил марка "Мерцедес Ц 240" с рег.№ СВ 4130 НМ е собственост на малолетното лице Ерик М.Д., с ЕГН: *****, син на жалбоподателя М. В. Д..

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал.3 от ЗАНН - "За административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, отговарят съответно родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им.", т.е правомерно фишът е издаден на М. В. Д. – законен представител на Ерик М.Д..

М. В. Д. като родител на собственика на МПС-то, с което е извършено съответното нарушение не е ангажирал доказателства, че друго лице е

управлявало автомобила на посочената дата, не е представил и упоменатата в ЕФ писмена декларация, с данни за лицето извършило нарушението и копие от СУМПС на това лице, каквото изискване е предвидено в ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДП в 14-дневен срок от получаването на ЕФ собственикът, респективно ползвателя, аналогично в настоящия случай – законният представител, заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В тази насока следва да се отбележи, че не съществува задължение за наказващия орган да кани изрично посочения като нарушител във фиша да депозира декларация по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДП, доколкото това е законова възможност, от която нарушителят може да се възползва или не по собствена воля, в предвидения законов срок от получаване на електронния фиш. В случая АНО няма задължение да събира доказателства, кой е управлявал МПС, а въззивника като законен представител на собственика на автомобила е длъжен да представи такива. Следва да се има предвид, че обстоятелството дали към датата на извършване на нарушението процесният лек автомобил е бил управляван от друго лице, жалбоподателят би могъл да доказва с всички допустими способи на доказване в административнонаказателния процес, включително например и чрез свидетелски показания, каквото искане също не беше направено от страна на жалбоподателя.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че жалбоподателят М. В. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, според която при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава в населено място–50 км./ч.

От субективна страна деянието е осъществено при форма на вина пряк умишъл, тъй като жалбоподателят Д. като правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената скорост от 50 км./ч. за населено място и е подценил настъпването на общественотоопасните последици (застрашаване на безопасността на останалите участници в движението), при пряката си цел да управлява своето МПС с избрана скорост, независимо от наличното ограничение.

В настоящия казус правилно е приложена санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, в която е предвидено при констатирано превишаване на максимално допустимата скорост в населено място от 11 до 20 km/h – налагане на глоба в размер на 50 лева. Размерът на санкцията е абсолютно определен, поради което съдът не следва да обсъжда въпроса за евентуалното му ревизиране. Според становището на съда това наказание е явно справедливо и ще допринесе за постигане целите по чл. 12 от ЗАНН.

Само за пълнота на изложеното, въпреки, че не са наведени такива доводи от страна на жалбоподателя, съдът приема, че в случая не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното превишаване на разрешената скорост е в рамките на населено място, което от своя страна повишава опасността от реализиране на ПТП. Ето защо, обществената опасност на това формално нарушение се отличава с достатъчен интензитет, който не позволява на съда да приеме, че деянието представлява маловажен случай.

С оглед на изложеното и при извършената цялостна служебна проверка на атакувания електронен фиш, настоящата инстанция не констатира основания за неговата отмяна или изменение. Ето защо, същият следва да бъде потвърден изцяло, а депозираната жалба следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

При този изход на делото, с оглед разпоредбата на чл.63д от ЗАНН е неоснователно искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива се дължат в полза на АНО, поради което и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 вр. ал. 9 и чл.63д от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш, серия К, № 5047746, издаден от СДВР, с който на М. В. Д. на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 (петдесет) лева за извършено нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН** и **ПРАВИЛЕН**.

ОСЪЖДА М. В. Д., ЕГН ***** да заплати на на СДВР, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____